

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva
farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XV. ročník
číslo 2/2017

Jednota medzi kresťanmi nie je výsledkom nášho
ľudského snaženia,
ale je to dar, ktorý prichádza zhora.

pápež František

Šírime za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Zasvätenie Bohu -
cesta naplnenia
života

strana 3

Zažili sme

Novoročný koncert
Pramienok

strana 4

Duchovná obnova vo
Svätej Zemi s pátrom
Majerníkom
2. časť - Galilea

strana 4-7

Týka sa nás

Cirkevná základná
škola Jána Krstiteľa -
19 predsavzatí rodičia
do nového roka

strana 8

Zaujalo nás

Zo života Klubu
kresťanských
seniorov Partizánske -
mesto

strana 9-11

100. výročie Fatimy
Čo nám hovoria roky
1917-2017?

strana 12

Farská kronika

od 15.12.2016 do 24.1.2017

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Rastislav Matiaš
Liliana Chlupíková
Fabrício Herák
Petra Rihárová
Dominika Beniaková
Rudolf Matiaš
Pavol Látečka
Nina Varghová
Natália Žemberová
Ema Šarayová
Vanesa Stručková

S nádejou na večný život
sme odprevadili:

Brigita Ježová, 77 r.
Jozef Maťavka, 78 r.
Andrej Doboš, 38 r.
Jozef Šoltés, 75 r.
Jolana Šimková, 84 r.
Anna Šipláková, 78 r.
Stanislav Valach, 78 r.
Ľudovít Terenyi, 75 r.
Pavol Igaz, 69 r.
Ľudovít Vavák, 87 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Róbert Rauko - Lucia Bridzová
Július Lacika - Martina Ďurinová

**Vyprosujeme jednotu
kresťanov,
pretože vzývame Krista.
Chceme žiť v jednote,
pretože chceme
nasledovať Krista
a žiť jeho lásku.**

Pápež František

Liturgický kalendár

2.2. - Obetovanie Pána (Hromnice)
5.2. - 5. nedeľa v cezročnom období
12.2. - 6. nedeľa v cezročnom období
19.2. - 7. nedeľa v cezročnom období
26.2. - 8. nedeľa v cezročnom období

Zasvätenie Bohu - cesta naplnenia života

Drahí čitatelia Pútnika!

Každý rok, na začiatku februára, slávime sviatok obetovania Pána - Hromnice. Pripomíname si udalosti, keď Jozef a Mária prinášajú Ježiša prvý raz do chrámu, aby splnili nariadenie zákona. Na jednej strane tu je vernosť človeka Bohu a jeho zákonu, na druhej vernosť Boha človeku. Boha, ktorý naplňa prisľúbenia. V životoch Jozefa a Márie, v živote Simeona.

Tento deň je sviatkom zasväteného života. Všetkých tých, ktorí v túžbe dokonalejšie milovať Boha zasvätili svoj život Bohu. Bežne pod tým, ktorý sa zasvätili rozumieme všetkých rehoľníkov, resp. kňazov. Svätý Otec František o zasvätenom živote hovorí: „Nie je nič krajšie v živote, ako navždy patriť celým srdcom Bohu a dávať život v službe bratom. Zasvätený život je nádherný, je jedným z najcennejších pokladov Cirkvi, zakoreneným v krstnom povolaní.“

Čo znamená zasvätenie Bohu, keby sme hľadali pravý význam slova zasvätenie? Znamená to vyhradiť niečo jedine Bohu. Doslovne - oddeliť. Rehoľníci uskutočňujú toto „oddelenie“ evanjelióvymi sľubmi - čistoty, chudoby a poslušnosti resp. kňazi sľubom celibátu. Vonkajším znakom tohto zasvätenia je rehoľný odev, rehoľné meno. A aký to má všetko zmysel? Cieľom zasväteného života je hľadanie Božieho kráľovstva, lebo práve rehoľný život o ňom vydáva svedectvo. Je to ten istý cieľ, ako má každý pokrstený. Rozdiel je v spôsobe. Vnútorňou pohnútkou je aj túžba milovať Boha s „nerozdeleným“ srdcom. Naplniť to prvé prikázanie – „Milovať budeš Pána,

svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily!“ Druhé je toto: „Milovať budeš svojho bližneho ako seba samého!“ Mt 12,30-31

Raz jeden človek, ktorý sa zaujímal o zasvätený život, sa pýtal rehoľníka: „Ja neviem pochopiť, ako takto môžete žiť? Tie sľuby ... a to všetko zriekanie sa.“ Rehoľník mu len s pokojom odpovedal: „Vy to nemusíte chápať, lebo nie ste k takémuto životu povolaný.“

Božie povolanie a slobodná odpoveď človeka, ktorý ho zachytí vo svojom srdci je základom každého zasväteného života. Každý má to svoje povolanie od Boha, ale cieľ je jeden – dosiahnuť Boha. Získať spásu - to sľubované Božie kráľovstvo. Lebo Pán Ježiš sľubuje, keď odpovedá na Petrovu otázku: „A každý, kto pre moje meno opustí domy alebo bratov a sestry, alebo otca a matku, alebo deti, alebo polia, dostane stonásobne viac a bude dedičom večného života.“ Mt 19,29

Je to veľa, alebo málo? Dnes to mnohí často nechápu. Čo tam po nebi, po Božom kráľovstve, ja chcem žiť naplno teraz. Je to otázka priorit a hodnôt. A hlavne tých hlbokých túžob srdca milovať a byť milovaný. A myslím, že to chcú uskutočniť aj zasvätení - kňazi, rehoľníci. Usilovať sa naplno milovať Boha a bližneho. Práve cez službu a obeť prísť k naplneniu života.

Prajem Vám, aby sme každý deň dokázali odpovedať na tie Božie pozvania k láske a službe a spomeňte si v modlitbe na nás všetkých zasvätených, aby sme vytrvali vo vernosti, viere a láske.

Jozef Mikula, kaplán

Novoročný koncert Pramienok

Vo sviatočný deň 1. januára 2017 o 15,00 hod. sme si v našom kostole Božského Srdca Ježišovho vypočuli Novoročný koncert detského spevokolu Pramienok.

Jemný detský hlások srdečne privítal všetkých milých priateľov detí a zaželel im krásny umelecký ale aj duchovný zážitok. Deti mali pripravené rôzne piesne z repertoára, ktoré spievajú počas svätých

omší. Radostný, krásny spev vytryskol z čistých detských srdc a žiarivé oči detí prevýšili svietiace ozdoby. Radosť bola na oboch stranách – aj u detí, aj u poslucháčov.

Na vystúpenie ich pripravil, dirigoval i hrou na klávesové nástroje sprevádzal vedúci spevokolu Milan Turek s dvoma gitaristami.

Š.Š.

ZAŽILI SME

Duchovná obnova vo Svätej Zemi s pátrom Majerníkom

2. časť - Galilea

Páter Majerník nám poukazoval celú Galileu – miesta, kde učil Boží Syn, Ježiš Kristus. Galilea sa nachádza na severe Izraela. Nachádza sa tam Galilejské jazero, preto je celý kraj zelený, na rozdiel od Judei.

V Galilei sme najprv doobeda navštívili prístavné veľkomesto Haifa, ktoré sa nachádza nad prístavom na úbočí hory Karmel. Nad okolím dominuje pozlátená kupola chrámu Bahai. Bahaiská viera zdôrazňuje jednotu Boha a bratstvo ľudstva. Navštívili sme tam najväčší karmelitánsky kláštor a svetové centrum rádu na vrchole

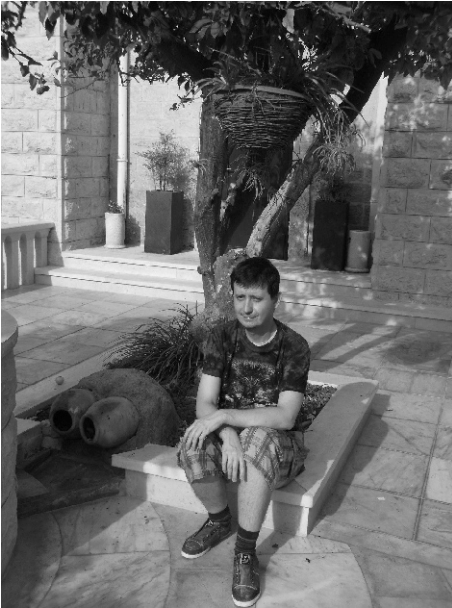
útesu s nádherným pohľadom na mesto. Kostol bol postavený nad jaskyňou,

Hora Karmel, jaskyňa proroka Eliáša, Haifa

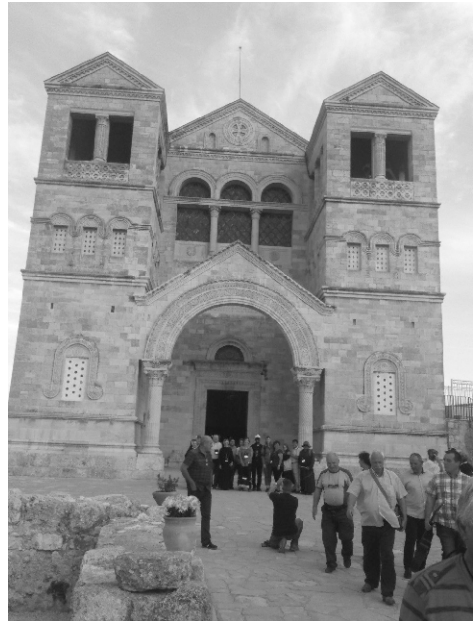

spojenou s osobou proroka Eliáša. V dolných záhradách kláštora je jaskyňa Eliáša, kde podľa kresťanskej tradície Eliáš žil. Potom sme navštívili Kánu Galilejskú, kde si manželia obnovili manželské sľuby. Bola to Kána, v ktorej Ježiš uskutočnil svoj prvý zázrak, keď premenil vodu na víno na svadbe, na ktorú boli pozvaní On, jeho matka aj učeníci (Jn 2). „Toto urobil Ježiš v Káne Galilejskej ako prvé zo znamení a zjavil svoju slávu. A jeho učeníci uverili v neho.“

Kána Galilejská

(Jn 2,11) Ďalej nás čakala 45-minútová púť na vrch Tábor, kde sa pred apoštolom Petrom, Jakubom a Jánom Ježiš premenil. Jeho odev zažiaril a bol taký biely, že by ho nijaký bielič na svete tak nevybielil. (Mk 9,2-3) Starší pútnici, ktorí nevládali vyjsť pešo na vrch, mohli ísť taxíkom za pár dolárov. Pri vchode na miesto sa nachádza križiacka Veterná brána zachovaná ešte zo stredoveku. Z vrcholu Tábor, ktorý dosahuje výšku 660 metrov, je veľkolepý pohľad na celú dolnú Galileu. Na vrchu je postavená Bazilika Premenenia. V jej susedstve sa

Bazilika Premenenia, Hora Tábor
nachádza pravoslávny kostol Sv. Eliáša. Páter Majerník nám na vrchu porozprával históriu dolnej Judei.

Večer sme zišli dole k autobusu. Večeru a ubytovanie sme potom mali v hoteli Galillei v Nazarete. Páter nám pri príchode do Nazaretu porozprával o obyvateľoch Nazaretu. Východný Nazaret je obývaný izraelskými Židmi, západný je celý obývaný izraelskými Arabmi. Kresťanov je okolo 30 až 35 percent, ostatní sú moslimovia. V celom Izraeli je najviac kresťanov v Nazarete.

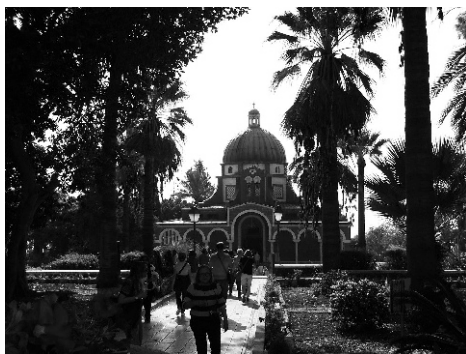

Bazilika Zvestovania, Nazaret

Muslimské ženy nepracujú v obchodoch, sú doma. Nosia šatky – hijab, kresťanské ženy ich nenesia. Muslimskí muži sú na nerozoznanie od kresťanských, nenesia bradu. Ráno po raňajkách sme navštívili Baziliku Zvestovania. Tu anjel Gabriel zvestoval Panne Márii, že porodí dieťa a tu Ježiš trávil detstvo s Jozefom a Máriou. „Keď ta prišiel, usadil sa v meste, ktoré sa volá Nazaret, aby sa splnilo, čo predpovedali proroci: Budú ho volať Nazaretský.“ (Mt 2,23) Potom sme sa pobalili a išli sme z hotela pozrieť zvyšok Galiley. Najprv sme navštívili vrch Blahoslavenstiev, odkiaľ je

ZAŽILI SME

Kostol Blahoslavenstiev

nádherný výhľad na Galilejské jazero. Je to miesto, kde Ježiš kázal „reč na hore“: „Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch... otvoril ústa a učil ich...“ (Mt 5,1-2) Chceli sme potom navštíviť Taghbu, miesto rozmnoženia chleba a rýb, ale kostol Rozmnoženia chlebov a rýb spolu s celým areálom bol zatvorený. Išli sme si pozrieť kostol Primátu Sv. Petra pri pobreží Galilejského jazera. Táto kaplnka označuje miesto, kde sa Ježiš tretíkrát zjavil po svojej smrti: „Keď sa už rozodnilo, stál Ježiš na brehu, ale učeníci nevedeli, že je to Ježiš... To sa Ježiš učeníkom zjavil už tretí raz od svojho zmŕtvychvstania.“ (Jn 4,14) Jedli tu a tu Ježiš poveril Šimona Petra pastierskym úradom Cirkvi: „Pas moje baránky, pas moje ovce.“ (Jn 21,15.19) Kostol sa nachádza v

Taghba – Sedem prameňov

malom tichom prístave spolu s otesanými schodmi, o ktorých sa tvrdí, že na nich Ježiš stával, keď sa pozeral na vodu. Po chvíľke sme šli navštíviť Ježišovo mesto Kafarnaum. Mesto, kde Ježiš kázal v synagóge počas svojho pôsobenia v Galileji. Za Ježišových čias bolo Kafarnaum bohaté židovské mesto. Tu Ježiš stretol svojich prvých učeníkov Petra, Ondreja, Jakuba, Jána a Matúša - rybárov pracujúcich na Galilejskom jazere. Ježiš vykonal v Kafarnaume a jeho okolí veľa zázrakov. Uzdravil malomocného, stotníkovho sluhu,

Kostol primátu Svätého Petra

Petrovu svokru z horúčky a vykonal ďalšie uzdravenia. (Mt 8,1-16) Z jeho učenia tu odzneli podobenstvá o rozsievачovi, kúkoli a pšenici, o horčičnom semienku, o poklade ukrytom v poli a podobenstvo o rybárskej sieti. Napriek tomu však ľudia z Kafarnauma Ježišovi neverili a On im neustále vyčítal: „A ty, Kafarnaum, vari sa budeš vyvyšovať až do neba? Do pekla zostúpiš!“ (Mt 11,23) Galilejské alebo Genezaretské jazero (má viacero názvov) sa nachádza pri Golanských výšinách, ktoré okupuje Izrael. Golanské výšiny boli v minulosti súčasťou Sýrie. Časť

Ježišové mesto Kafarnaum
vôd jazera je odvádzaná národným vodným privádzačom do južnej časti krajiny pre potreby zavlažovania a časť je odvádzaná na základe izraelsko-jordánskej mierovej zmluvy do Jordánska. Na Blízkom východe je nedostatok vody, preto si Izraelčania dávajú pozor, aby sa jazero zachovalo. Čakal nás potom obed - Petrova ryba, v reštaurácii na pobreží Galilejského jazera. Kto chcel, mal možnosť si na dve hodiny zaplávať v jazere. Voda je sladká, ale aj tak sú v nej mušle. V dávnej minulosti to bolo more, súčasť Červeného mora, dnes je to už len jazero. Libanon sa nachádza blízko na severe, je to len pár kilometrov. Podobne aj do Damasku, v Sýrii je to odtiaľto bližšie ako do

Jeruzalema. Počas čakania nám páter Majerník porozprával o histórii libanonskej občianskej vojny v 80. rokoch 20. storočia. Bola to vojna medzi libanonskými kresťanmi a libanonskými moslimami. Veľa kresťanov v tomto konflikte kolaborovalo so štátom Izrael, kolaborovali aj moslimovia. Po ukončení konfliktu musel Izrael prijať všetkých kolaborantov, inak by ich Libanonci za vlastizradu zabili. Po oddychu na krásnej kamenistej pláži s kríkmi, červenými či fialovými kvetmi a s palmou, s lavičkami na sedenie alebo opekanie nás čakala cesta späť do Judei, do Betlehema. Cestou sme mali prestávku na benzínke, kde boli zaparkované dve ťavy, ktoré sa skoro nehýbali, to u nás v Európe nevidíte. ☺

Ďalší deň nás čakala celodenná návšteva Jeruzalema. Veľkomesto má 1 milión obyvateľov. Zaujímavosťou je, že v Jeruzaleme je len jedna vražda za mesiac. Je to menej ako kdekoľvek inde vo svete. Staroveké židovské mesto, v ktorom za naše hriechy umrel náš Pán Ježiš Kristus. Sväté mesto pre všetkých židov, kresťanov a aj pre moslimov. V budúcom čísle sa s vami podelím o zážitky z miest, ktoré sú významné pre nás kresťanov, a to: Olivová hora, Getsemanská záhrada, kde sa nachádza Bazilika agónie, kostol Usnutia, Večeradlo, Via Dolorosa - zastavenia krížovej cesty a na záver aj kostol Božieho hrobu.

Neustále ďakujem Pánu Bohu, že som mohol navštíviť Galileu a miesta, po ktorých kráčal a kde učil Pán Ježiš.

pokračovanie v budúcom čísle
Peter A.

ZAŽILI SME

Cirkevná základná škola Jána Krstiteľa

19 predsavzatí rodiča do nového roka

V novom roku si ľudia často zvyknú dávať rôzne predsavzatia, ktoré majú za cieľ skvalitniť život sebe aj ostatným. V tomto článku ponúkame inšpiráciu pre rodičov, ako zlepšiť výchovu svojich detí a mať s nimi dobrý vzťah. Predkladáme 19 pravidiel Marie Montessori, ktoré majú bezpochyby pozitívny dopad na vývoj detí a život celej rodiny. Marie Montessori bola všestrannou pedagogičkou, lekárkou, filozofkou a vedkyňou, ktorá celý život neprestávala študovať a zaujímať sa o vývoj, výchovu a vzdelávanie detí. Svoje bohaté skúsenosti týkajúce sa života a výchovy detí zaznamenala do viacerých kníh.

Marie Montessori vytvorila 19 základných pravidiel pre rodičov, ktoré im môžu pomôcť pri výchove. Hoci sú celkom jednoduché, obsahujú múdrosť mnohých kníh:

1. Deti sa učia tomu, čo ich obklopuje.
2. Ak je dieťa často kritizované, učí sa odsudzovať.
3. Ak je dieťa často chválené, učí sa hodnotiť.
4. Ak vída agresivitu, učí sa biť.
5. Ak sa zaobchádza s dieťaťom poctivo, učí sa spravodlivosti.
6. Ak sa dieťaťu často smejú, učí sa nesmelosti.
7. Ak dieťa žije s pocitom bezpečia, učí sa veriť.
8. Ak sa dieťaťu často nadáva, učí sa cítiť previnilo.
9. Ak dieťaťu často dávate za pravdu, učí sa mať k sebe dobrý vzťah.
10. Ak prejavujete voči dieťaťu často svoju zhovievavosť, naučí sa byť trpezlivé.
11. Ak budete dieťa často povzbudzovať,

získa sebadôveru.

12. Ak žije dieťa v priateľskej atmosfére a cíti sa potrebné, naučí sa v tomto svete nachádzať lásku.

13. Nehovorte o dieťati škaredo, či už je prítomné alebo nie.

14. Sústreďte sa na rozvoj toho dobrého u dieťaťa, aby mu pre to zlé nezostalo miesto.

15. Vždy počúvajte a odpovedajte dieťaťu, ktoré na vás hovorí.

16. Vážte si dieťa, ktoré urobilo chybu a dokáže ju hneď alebo o niečo neskôr napraviť.

17. Buďte pripravení pomôcť dieťaťu, ktoré hľadá a snaží sa byť neviditeľní tým deťom, ktoré už našli.

18. Pomáhajte dieťaťu osvojiť si to, čo si neosvojilo skôr. Pomáhajte mu a naplňte pritom okolie starostlivosťou, tichom a láskou.

19. Pokiaľ jednáte s dieťaťom, dodržujte vždy tie najlepšie spôsoby - dávajte mu to najlepšie, čo je vo vás samých.

Na záver treba zdôrazniť, že vo výchove je jednoznačne veľmi dôležité vymedzovanie hraníc. Keď deti nemajú jasné a pevné hranice, strácajú pocit bezpečia. Je však potrebné dbať o to, akým spôsobom stanovujeme tieto hranice a pravidlá správania. Najdôležitejším predpokladom je naša úcta a rešpekt k deťom. S týmto prístupom budeme v novom roku vo výchove určite úspešní.

Jana Grenčíková

Zo života Klubu kresťanských seniorov Partizánske - mesto

Život klubu sa počas roka odvíja v zmysle prijatého programu na výročnom členskom zhromaždení. Posledný štvrtrok minulého roka nebol výnimkou. Mesiac október sme začali prednáškou MUDr. Bilikovej, ktorá nám porozprávala o správnom stravovaní diabetikov. Beseda spojená s prednáškou sa stretla s veľmi priaznivým ohlasom. Október sme ukončili kultúrno - spoločenským stretnutím, ktoré bolo venované úcte k starším. Týmto posedením sme si uctili našich členov, ktorí dovŕšili 80 a viac rokov. Posedenie nám spríjemnil spevácky súbor JESEŇ z nášho mesta. Koncom novembra a začiatkom decembra sme vo výstavnej sieni Domu kultúry usporiadali výstavu betlehemov ako symbolu Vianoc.

Slávnostná vernisáž výstavy bola v pondelok 28.11. o 13.00 hod a výstava trvala do piatku 2.12. do 16.00 hod. Otvorenia výstavy sa zúčastnil miestny pán kaplán Jozef Mikula, ktorý zastúpil pána dekana Vladimíra Farkaša a na začiatok výstavu požehnal. Prítomný na vernisáži bol aj viceprimátor, pán Vladimír Karásek. Výstava sa stretla s priaznivým ohlasom a navštívilo ju do 600 účastníkov. Svoje práce, medzi ktorými boli aj výšivky, obrusy, obrazy či medovníky, vystavovalo 26 majiteľov na čele s J.

Halmom z Bošian, ktorý vyrezáva krásne betlehemy. Vo štvrtok 8.12., na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie, sme si pripomenuli veľkého svätca sv. Mikuláša slávnostným posedením. Rok 2016 sme

zakončili 27.12. v miestnej kaviarni ULITA príjemným posedením, ktoré na začiatku poctil svojou návštevou pán dekan Vladimír Farkaš. Do tanca a na počúvanie nám zahrli pán J. Halák a St. David, prvý na harmonike a druhý výborne ovládal ozembuch. Sprevádza ich priateľ z Francúzska, tiež hrou na harmonike. Na stretnutí boli prítomní aj členovia klubu z V. Bielic s predsedom J. Beňuškom. Je to klub, ktorý má takmer toľko rokov ako ZKS. Jeho prvým

predsedom bol pán Tonko Kosáč, dnes viac ako 90-ročný, tiež prítomný na stretnutí

spolu so svojou dcérou. Celé posedenie sa nieslo naozaj v dobrej, priateľskej a veselej

nálade a prítomným sa z kaviarne odchádzalo veľmi ťažko. Posedenie oživila tiež pekná tombola. Ceny do tomboly si priniesli účastníci posedenia zo svojich domácich zásob. Nový rok sme začali stretnutím vo štvrtok 5.1.2017 slávnostným privítaním nového roka. Je to tiež deň, keď si pisateľ týchto riadkov pripomenul 35 rokov, čo začal s pravidelným tréningom rekreačného behu. Čas, ktorý som venoval behu za tých 35 rokov neľutujem, aj keď toho behania je v poslednom čase menej. Tento druh športu vrele odporúčam. Na prahu nového roka prajeme ja aj celý náš klub našej farnosti a mestu Božie požehnanie, veľa zdravia, lásky a hlavne

porozumenia v našich rodinách.

V dňoch 24.-27. októbra 2016 sa uskutočnil zájazd do Štrasburgu, sídla európskeho parlamentu, ktorého účastníkmi boli aj dvaja členovia Klubu kresťanských seniorov: pán Vladimír Ištván a predseda klubu Stanislav Husár. Na utorok

14.2.2017 pripravujeme výročné členské zhromaždenie, ktoré sa uskutoční v budove bývalého učilišťa na nám. SNP so začiatkom o 14,00 hod. S úctou pozývam všetkých členov klubu, aby sa zúčastnili zhromaždenia, pokiaľ im v tom nebudú prekážať iné dôležité okolnosti.

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske – mesto

Koniec roka

Prišiel mesiac december,
my za rokom bodku dávame
a v myšlienkach rekapituláciu zhrňame.
Berieme ho s veľkou pokorou a tešíme sa,
že okruh okolo nás ostal spolu ako puto s reťazou.
Je čas, keď Mikuláš dary rozdáva
a úsmev na tvári vytvára.
Vianoce sa blížia, ligotavé stromčeky sa rozsvietia
a biely sneh čistotou a krásou svet obalia.
Ticho, pokoj a láska na Vianoce nás spája,
vianočné piesne na našu myseľ v sviatočnú náladu naladia.
Nech nás do budúceho roku táto mágia čistoty,

lásky a pokory sprevádza
a čaro Vianoc po celý rok v nás zotráva.

Emília Kobydová

Novoročný vinš 2017

Skončil sa ďalší rok nášho žitia,
ohliadnuc sa naspäť
je obsypaný rôznymi tóninami, melódiou bytia.

Cesta je kľukatá, hrboľatá,
nikdy nie rovná, kvetmi posiatá,
život je ako more, raz búrlivé, kalné,
potom sa utíši, očistí a je krásne modré.

Človek prechádza počas roka,
takýmito úskaliami ako horolezec,
ktorý sa šplhá na najvyššie skaly.
Dosiahne vrchol a vracia sa späť
s ďalšími predsavzatiami.

Držme sa aj my splietaní lanami a reťazami
do budúceho roku hľadať tú schodnejšiu cestu
pokrytú výškami a tóninami,
nápevom ľahším melodickým,
úsmevným a optimistickým.

Nech nám slnko, nádej, sila a láska v budúcom roku
svieti so skrytými túžbami a splnenými snami.

Emília Kobydová

35 rokov

Maratón, maratón, ty si môj veľký tón,
devätnásťkrát som ťa prekonal,
ty si ma ani raz nezdolal.
Tridsaťpäť rokov som behával,
rieky Nitry val a okolité vršky by vedeli rozprávať.

Teraz chcem Pánu Bohu poďakovať,
celej svojej rodine, a mojej Tonke zvlášť,
že to so mnou dokázali vydržať.

A teraz športu zdar a behu zvlášť!
Živio a na zdravie!

Stano Husár, 5.1.2017, po 35 rokoch rekreačného behania

Emília Kobydová

100. výročie Fatimy

Čo nám hovoria roky 1917-2017?

Každá udalosť v ľudských dejinách je osadená do priestoru a času. Čas, meradlo života v priebehu celých dejín ľudstva. Prichádzajú v čase velikáni v oblasti umenia, hudby, sú tu prevratné objavy vo vede, ako i vo všetkých jej oblastiach. Tu vnímame pozitívum ľudského konania. Ale je tu i opak, ktorý nám pripomínajú dejiny v čase i v priestore, kedy človek dokázal to dobro, určené ľuďom od Boha, zvrátiť na hrôzy, utrpenie a bolesť, ktorá zostáva v srdci človeka ako žeravý uhlík, spaľujúci vnútro.

ZAUJALO NÁS

Rok 1917 bol rokom prevratným a to nielen v spoločenskom, ale i v duchovnom živote. V tomto roku nastupuje pre ľudstvo zákerná ideológia, ktorá prichádza z Ruska. Násilie, prenasledovanie, nesloboda, hrôzy gulagov, zabíjanie a trýznenie ľudí, ktorí nesúhlasia s týmto prejavom „vôle ľudu“ a mocou teroru ovládajú celý svet. Nik, kto slepo veril v túto „ich pravdu“, nevedel alebo nechcel vedieť, že je tu niekto, komu záleží na každom jednom z nás. Boh, ktorý vložil do človeka svoj obraz, ktorý čaká, že bude konať dobro a bude pomáhať zveľaďovať Božie dielo. Boh chce zachrániť každého človeka v čase i v priestore. Božia Matka ako vyslankyňa Božia prichádza na

tento svet v tichosti. Prichádza k trom deťom - nevinným a čistým, ktoré majú otvorené srdcia pre prijatie tajomstiev. K deťom, pasúcim ovečky a majú pri sebe ruženec, ktorý je silnou „zbraňou“ proti všetkému zlu. Im Božia Matka vysvetľuje, čo majú robiť, im zveruje tajomstvá, ktoré sú skryté pred ostatnými ľuďmi, im zveruje záchranu ľudstva. Červená ideológia z Ruska vymýva mozgy ľudí a valí sa ako vodopád s cieľom zničiť človeka, jeho dušu a vrhnúť ho do čiernej tmy strachu a hrôzy. Šíri sa pod vábnym prísľubom krajšieho zajtrajška. Ponúka za udávanie a väznenie ľudí vysoké pocty a ocenenia, školy a univerzity v Rusku pre deti kolaborantov.

13. máj 1917 bol krásny, slnečný a ožiarený krásou Matky, ktorá prichádza k svojim deťom - Lucii, Hyacinte a Františkovi, pastierikom, k tým najchudobnejším. Matka Božia ich žiada, aby vždy 13-teho v mesiaci prišli na toto miesto, kde deti pomaly pripravuje na utrpenie, ktoré ich neskôr čaká, aby ľudia pochopili, čo im Matka hovorí. **Matka Božia prosí o modlitbu a pokánie!** Dve zázračné slová, ktoré je tak ťažko človeku dodržať a riadiť sa nimi.

Bohatstvo a majetok ešte nikoho neurobil šťastným. Neuspokojuje to človeka - je to prázdnota ducha. Duša človeka túži v jej podstate za niečím iným. Za tým, čo žiada Matka Božia vo Fatime, modlitba a pokánie. Každý deň sme bližšie ku koncu nášho života. S čím predstúpime pred Pána života a smrti? Vezmi si ruženec a modli sa. Ruženec je sladká reťaz, ktorá nás spája s Bohom. Nezabudni modliť sa a robiť pokánie - je to cesta záchranu tvojej duše.

T.Z. - RB

Posolstvo Svätého Otca Františka na 25. svetový deň chorých

Drahí bratia a sestry,

11. februára nastávajúceho roku sa bude v celej Cirkvi a zvlášť v Lurdoch sláviť 25. svetový deň chorých na tému: Údiv nad tým, čo Boh koná: „Veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný...“ (Lk 1,49) Slávenie tohto dňa zaviedol Ján Pavol II. v roku 1992 a po prvý raz sa konalo práve v Lurdoch, 11. februára 1993. Tento deň je príležitosťou venovať osobitnú pozornosť situácii chorých a všeobecne trpiacich; zároveň vyzýva tých, ktorí sa im venujú - počnúc ich príbuznými, zdravotníkmi pracovníkmi a dobrovoľníkmi - aby ďakovali za povolanie, ktoré prijali od Pána: sprevádzať chorých bratov a sestry. Každoročné slávenie tejto spomienky tiež dáva Cirkvi novú duchovnú silu čoraz

lepšie uskutočňovať tú podstatnú časť jej misie, ktorou je služba tým najposlednejším - chorým, trpiacim, vylúčeným a odsunutým na okraj spoločnosti. Modlitby, slávenia Eucharistie a sviatosti pomazania chorých, spoločenstvo s chorými, bioetické a teologické študijné semináre, ktoré sa v týchto dňoch konajú v Lurdoch, ponúkajú nový, dôležitý príspevok k tejto službe. Už teraz sa v duchu nachádzam pri jaskyni v Massabielle, pred sochou Nepoškvrnenej Panny, ktorej Ten, ktorý je mocný, urobil veľké veci na spásu ľudstva, a chcem vyjadriť svoju blízkosť všetkým vám, bratia a sestry, ktorí prežívate skúsenosť utrpenia, a tiež vašim rodinám. Zároveň vyslovujem svoje

uznanie všetkým tým, ktorí - v rôznych úlohách a vo všetkých zdravotníckych štruktúrach po celom svete - odborne, zodpovedne a obetavo prispievajú k zmierneniu vášho utrpenia, vášmu vyliečeniu a každodennému pocitu zdravia. Chcel by som vás všetkých - chorých, trpiacich, lekárov, zdravotnícky personál, príbuzných, dobrovoľníkov - povzbudiť, aby ste uvažovali o Márii Uzdravení chorých, ktorá je zárukou nežnej Božej lásky ku každej ľudskej bytosti a vzorom odovzdania sa do jeho vôle. Kiež vo viere, živenej Božím slovom a sviatosťami, vždy nájdete silu milovať Boha a bratov, a to aj pri prežívaní choroby. Aj na nás, podobne ako na sv. Bernadetu, Mária pozorne hľadí. Pokorná dievčinka z Lúrd hovorí, že Panna, ktorú nazýva

„krásna pani“, na ňu hľadela tak, ako sa hľadí na osobu. Tieto jednoduché slová opisujú plnosť tohto vzťahu. Bernadeta - chudobná, nevzdelaná a chorá - cíti, že sa Mária na ňu pozerá ako na osobu. „Krásna pani“ s ňou hovorí s veľkou úctou, bez toho, aby ju ľutovala. To nám pripomína, že každý chorý vždy je a zostáva ľudskou bytosťou, a ako s takou s ním treba zaobchádzať. Chorí rovnako ako ľudia s často vážnym hendikepom, majú svoju neodhateľnú dôstojnosť a svoje poslanie v živote, a nikdy sa nestanú iba predmetmi, hoci sa aj niekedy zdajú úplne pasívni, v skutočnosti takými nikdy nie sú. Po tomto zážitku v jaskyni sa vďaka modlitbe mení

TÝKA SA NÁS

Bernadetina slabosť na silu pomáhať druhým. Vďaka láske sa stáva schopnou obohatiť svojich blížnych a predovšetkým ponúknuť svoj život na spásu ľudstva. Fakt, že ju „krásna pani“ požiadala, aby sa modlila za hriešnikov, nám pripomína, že chorí a trpiaci nenosia v sebe len túžbu uzdraviť sa, ale aj túžbu viesť skutočný kresťanský život, a to až do tej miery, že ho obetujú, ako praví Kristovi misionárski učeníci. Bernadeta dostáva od Márie povolanie slúžiť chorým, má sa stať „milosrdnou sestrou“. Toto poslanie tak dokonale naplní, že sa stáva vzorom, ktorý môže nasledovať každý zdravotnícky pracovník. Prosme teda „Nepoškrvené počatie“ o milosť, aby sme vždy dokázali nadviazať s chorým vzťah ako s osobou, ktorá síce potrebuje pomoc - a niekedy aj v tých najelementárnejších veciach - ale zároveň v sebe má svoj vlastný dar, o ktorý sa môže podeliť s druhými. Pohľad Márie, Útechy zarmútených, osvecuje tvár Cirkvi v jej každodennom angažovaní sa v prospech núdznych a trpiacich. Cenné plody tejto starostlivosti Cirkvi vo svete utrpenia a choroby sú dôvodom na vďačnosť Pánovi Ježišovi, ktorý sa s nami stal solidárnym v poslušnosti Otcovej vôli až po smrť na kríži, aby bolo ľudstvo vykúpené. Solidarita Krista, Božieho Syna narodeného z Márie, je prejavom Božej milosrdnej všemohúcnosti, ktorá sa prejavuje v našom živote predovšetkým vtedy, keď je krehký, zranený, pokorený, marginalizovaný či trpiaci a vkladá do neho silu nádeje, ktorá nám umožňuje znovu vstať a podopiera nás. Toľké bohatstvo ľudskosti a viery nemôže vyjsť nazmar, ale malo by nám skôr pomáhať čeliť našim ľudským slabostiam a tiež výzvam v oblasti zdravotníctva a technológií. Kiež pri príležitosti Svetového dňa chorých nájdeme novú motiváciu prispievať k šíreniu kultúry rešpektujúcej život, zdravie a životné

prostredie; nech nás inšpirujú k zasadzovaniu sa za rešpektovanie integrity a dôstojnosti osôb, a to aj prostredníctvom správneho prístupu k bioetickým otázkam, k starostlivosti o tých najslabších i k ochrane prostredia. Pri príležitosti 25. svetového dňa chorých znovu zdôrazňujem, že chcem byť svojou modlitbou a povzbudením nablízku lekárom, zdravotníkom, dobrovoľníkom i všetkým zasväteným osobám, ktoré sa venujú službe chorým a núdznym; cirkevným i svetským inštitúciám, ktoré v tejto oblasti pôsobia; a tiež rodinám, ktoré sa s láskou starajú o svojich chorých príbuzných. Všetkým želám, aby boli vždy radostnými znakmi Božej prítomnosti a lásky, nasledujúc žiarivé svedectvo toľkých Božích priateľov a priateľiek, spomedzi ktorých spomeniem sv. Jána z Boha a sv. Kamila de Lellis, patrónov nemocníc a zdravotníkov, a sv. Matku Terezu z Kalkaty, misionárku Božej lásky. Bratia a sestry, my všetci - chorí, zdravotníci i dobrovoľníci - sa spoločne obráťme v modlitbe na Máriu, aby svojim materským príhovorom posilňovala a sprevádzala našu vieru. Od Krista, svojho Syna, nech nám na ceste uzdravovania i v zdraví vyprosí nádej, cit pre bratstvo a zodpovednosť, horlivosť za celkový ľudský rozvoj a radosť z vďačnosti zakaždým, keď nás Boh prekvapí svojou vernosťou a milosrdenstvom.

Ó, Mária, naša Matka, ty v Kristovi každého z nás prijímaš za svojho syna či dcéru, povzbudzuj dôveryplné očakávanie nášho srdca; posilňuj nás v našich chorobách a trápeniach; veď nás ku Kristovi, tvojmu Synovi a nášmu bratovi a pomôž nám spoliehať sa na Pána, ktorý koná veľké veci. Všetkých vás uistujem o tom, že na vás neustále pamätám v modlitbe a zo srdca vám udeľujem apoštolské požehnanie.

pápež František
zdroj: Vatikánsky rozhlas

Dve zrkadlá

Raz si Satan vymyslel hru, aby sa pobavil. Vynašiel diabolské zrkadlo, ktoré malo magickú moc. Všetko, čo bolo krásne a dobré, bolo v tom zrkadle úbohé a znetvorené, a čo bolo zlé a škaredé, v ňom bolo veľké a krásne do najmenšieho detailu. Satan so svojím strašným zrkadlom chodil krížom-krážom po celom svete. Každý, kto sa doň pozrel, sa zhrozil. Všetko v ňom bolo znetvorené a obludné. Zloduchovi sa to veľmi páčilo.

Čím boli veci odpornejšie, tým mal väčšiu radosť. Raz ho pohľad do zrkadla tak uchvátil, že sa poriadne rozrehotal. Zrkadlo mu vypadlo z ruky a rozbilo sa na milión kúskov. Prudký víchor rozniesol kúsky skla do celého sveta. Niektoré črepinky, menšie ako zrnká piesku, vnikli mnohým ľuďom do očí. Títo ľudia začali vidieť všetko. Všimli si len to, čo bolo škaredé a všade videli iba zlo.

Z iných úlomkov sa začali vyrábať sklá do okuliarov. Ľudia, ktorí nosili takéto okuliare, už nerozoznávali, čo je správne a mnohé veci nevedeli správne posúdiť.

Nestretli ste sa náhodou s takými ľuďmi?

Veľké kusy zrkadla sa začali používať ako okenné tabule. Úbožiaci, ktorí sa pozerali cez tieto okná, videli len antipatických susedov, ktorí si krátili čas vymýšľaním zla.

Keď Boh videl, čo sa stalo, zosmutnel. Rozhodol sa, že ľuďom pomôže.

Povedal: „Pošlem na svet svojho Syna. Je to môj obraz, moje zrkadlo. Bude odzrkadľovať moju dobrotu, spravodlivosť a

lásku. Ukáže človeka takého, akého som ho zamýšľal a chcel.“

Ježiš prišiel ako zrkadlo pre ľudí.

Kto sa naň pozrel, znova objavil dobrotu a krásu a naučil sa odlišovať ich od egoizmu a ľži, nespravodlivosti a pohrdania.

Chorí nachádzali znova odvahu žiť a zúfalci nádej. Ježiš tešil zarmútených a pomáhal ľuďom premáhať strach pred smrťou. Mnoho ľudí si zamilovalo Božie zrkadlo a vydali sa za Ježišom. Cítili, že ich uchvátil.

ZAMYSLENIE

Niektorí však vzkypeli hnevom. Rozhodli sa rozbiť Božie zrkadlo. A tak Ježiša zabili. Ale čoskoro sa rozpútala nová víchrica: Svätý Duch. Zdvihol milióny úlomkov Božieho zrkadla a rozniesol ich po celom svete.

Komu padla do očí čo len malá črepinka tohto zrkadla, uvidel svet a ľudí ako Ježiš. V očiach sa mu odrážali predovšetkým krásne a dobré veci, spravodlivosť a veľkodušnosť, radosť a nádej a ukázalo sa, že to, čo bolo zlé a nespravodlivé, sa dá premôcť a zmeniť.

zdroj: internet

Púť zaľúbených 17.-19.február 2017

Do pútnického mesta Šaštín každoročne vo februári putuje viac ako tristo zaľúbených mladých ľudí zo všetkých kútov Slovenska, ale i zahraničia. Púť zaľúbených je určená pre tých, ktorí spolu chodia, sú zasnúbení alebo manželia.

Púť trvá tri dni a každý z nich má bohatý program, ktorý je posilou do spoločného kráčania našich zaľúbených. Je určená pre mladých ľudí, aby načerpali silu a chuť rozvíjať ich vzájomnú lásku vo vzťahu s perspektívou smerovania do manželstva, pozvali Ježiša do svojho vzťahu, dali mu prvé miesto a prostredníctvom jeho Matky Sedembolestnej Panny Márie si vyprosili mnoho milostí pre svoj vzťah, práve na tomto pútnickom mieste.

V centre každého dňa je sv. omša a počas jednej zo sv. omší si mladí (chlapec dievčaťu a dievča chlapcovi) verejne vyjadrí predsvätie žit' čistý vzťah a manželia si obnovia svoj manželský sľub.

V programe nechýbajú svedectvá životných skúseností; obohacujúce a zaujímavé prednášky, na základe ktorých nasleduje práca v malých skupinkách s manželskými pármí; koncerty veriacich mladých ľudí rozdávajúcich radosť a nádej cez hudbu; divadlo a besedy so vzácnymi ľuďmi. Počas púte majú mladí možnosť prísť k sivatosti zmierenia, využiť službu ucha, stíšiť sa pri adorácii a zapojiť sa do posvätného ruženca.

Viac informácií a presný program nájdete na: www.zalubeni.sk

Srdečne Vás pozývame na 10. ročník

DOZRIEVAŤ
V LÁSKE

PÚŤ
ZAĽÚBENÝCH
2017

17. - 19. február 2017
Bazilika Sedembolestnej
Panny Márie v Šaštíne

o biskup Forgáč, o Kluffa, o Fudák, o Naučateľ, o Ševc
Spektrum, S2G Bará, M AMATEYKA a ďalší
diaclo, worshopy, svedectvá, dielice, bratrdňaly
predsvätie žit' čistý vzťah

bazilika.sk | zalubeni.sk

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Lištiak. Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš. Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydání časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.